

معرفی محیط سوربیتول مکانکی آگار تغییر یافته (ICT-SMAC)

به منظور تشخیص و شناسایی باکتری اشریشیا کلی O157

از گوسفندان ذبح شده در کشتارگاه شیراز

دکتر یحیی تهمتن^{۱*}، معصومه حیاتی^۱، دکتر محمد مهدی نام آوری^۱، دکتر غلامرضا مودنی^۱

^۱بخش باکتری شناسی - موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی شیراز

چکیده

سابقه و هدف: باکتری اشریشیا کلی O157 بر روی محیط سوربیتول مک کانکی آگار ایجاد کلنی های بی رنگ می کند. برخی باکتری های خانواده انتروباکتریاسه موجود در روده نیز بر روی این محیط کلنی های مشابه ایجاد می کنند. بنابر این به منظور جداسازی این باکتری بهبود و اصلاح محیط سوربیتول مک کانکی آگار ضروری است. هدف از این پژوهش بهینه سازی محیط یاد شده به منظور شناسایی دقیق تر این باکتری می باشد.

مواد و روش ها: تعداد ۲۵۰ سوآپ مدفوعی گوسفندان ذبح شده در کشتارگاه شیراز جهت جداسازی باکتری اشریشیا کلی O157 انتخاب شد. سپس محیط سوربیتول مک کانکی آگار با آنتی بیوتیک های سفکسیم و تلوریت پتاسیم بترتیب از ۰/۰۵ و ۲/۵ میلی گرم در لیتر (یک استاندارد) تا شش برابر این میزان (۶ استاندارد) غنی شد. پلیت محتوی آنتی بیوتیک های یاد شده از یک استاندارد تا ۶ استاندارد تهیه شد. در هر مرحله مقدار مشخص سویه استاندارد EDL933 باکتری اشریشیا کلی O157 به هر پلیت تلقیح شد و یک شب در ۳۷ درجه سانتی گراد گرمخانه گذاری گردید.

یافته ها: اشریشیا کلی O157 بر روی پلیت های از یک استاندارد تا ۶ استاندارد رشد کرد. اما پلیت های یک استاندارد تا ۳ استاندارد، تعداد کلنی های نسبتاً یکسانی داشتند. کاهش باکتری های روده ای در پلیت های با آنتی بیوتیک بیشتر کاملاً مشخص بود. میزان ۲ و ۴ درصد آلودگی در محیط کشت معمول و حاوی سه برابر استاندارد آنتی بیوتیک به ترتیب، حساسیت بالای محیط دوم را نشان می دهد. نتیجه گیری: با استفاده از محیط کشت با آنتی بیوتیک بیشتر میزان زیادی از باکتری های روده ای حذف خواهد شد. بنابر این استفاده از محیط کشت سوربیتول مک کانکی آگار غنی شده با مقادیر ۱/۵ و ۷/۵ میلی گرم در لیتر به ترتیب از سفکسیم و تلوریت پتاسیم توصیه می شود. واژه های کلیدی: اشریشیا کلی O157، سوربیتول مک کانکی آگار تغییر یافته، سفکسیم، تلوریت پتاسیم

پذیرش برای چاپ: بهار ۸۸

دریافت مقاله: پاییز ۸۷

مقدمه

منجر به سندروم خونریزی ادراری (Hemolytic uremic syndrome) می شود (۱۷). این باکتری می تواند در دستگاه گوارش نشخوارکنندگان سالم مانند گاو (۱)، گوسفند (۸)، بز (۴) و حتی حیوانات وحشی (۱۵) رشد کند. اغلب موارد بیماری در نتیجه آلودگی با محصولات گاوی مثل گوشت نیم پخته گاو (۵) و شیرخام گاو (۱۸) است. مهمترین فاکتور حداث این باکتری توکسینی بنام شینگاتوکسین است به همین دلیل به این باکتری نیز اشریشیا کلی تولید کننده

اشریشیا کلی O157:H7 از باکتری های منتقل شونده به وسیله مواد غذایی است که اولین بار در سال ۱۹۸۲ به عنوان پاتوژن انسانی شناخته شد (۱۴). سالانه حدود ۲۰۰۰۰ تا ۴۰۰۰۰ موارد آلودگی با این باکتری در ایالات متحده گزارش شده که اغلب آنها

(*آدرس برای مکاتبه: شیراز، موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی، بخش باکتری شناسی،

تلفن: ۰۷۱۱-۶۲۴۰۳۳۱، فکس: ۰۷۱۱-۶۲۴۰۲۰۱

پست الکترونیک: yahyatahamtan@yahoo.com

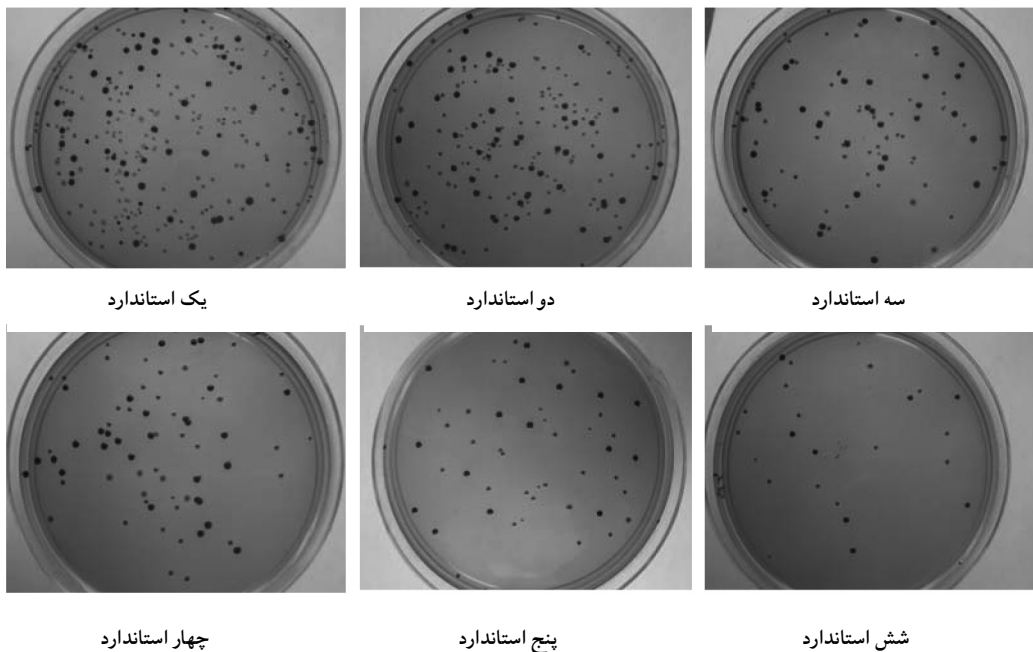
بسیار مهم می باشد. انواع تغییرات بر روی محیط SMAC ممکن است انجام شود تا بعنوان یک محیط انتخاب گر وجداسازخوب بکاربرود. سفکسیم و تلوریت پتاسیم دو ترکیبی هستند که اجازه رشد به اشریشیاکلی O157 می دهند، اما از رشد سایر باکتری های روده ای ممانعت می نمایند. به همین دلیل از ترکیبات یاد شده در تهیه محیط کشت (Sorbitol McConkey Agar) ICT-SMAC استفاده می شود (۱۱).

هدف از این پژوهش بهینه سازی محیط کشت CT-SMAC باتوجه به میزان معین و مشخص سفکسیم و تلوریت به نحوی است که بتواند حداکثر اثر مهاری بر روی رشد سایر باکتری های روده ای و حداقل تاثیر بر روی خود باکتری اشریشیا کلی O157 داشته باشد.

مواد و روش ها

محیط کشت سوربیتول مک کانکی آگار به شرح زیر تهیه شد: مقدار مناسب مک کانکی آگار پایه بدون لاکتوز ساخت شرکت دیفکو و قند D-sorbitol ساخت دیفکو را به حجم یک لیتر رسانده و اتوکلاو نموده قبل از سرد شدن کامل محیط یعنی زمانیکه دما تقریباً به ۵۰ درجه سانتی گراد برسد آنتی بیوتیک ها اضافه می شوند. در این تحقیق از محیط SMAC غنی شده با آنتی بیوتیک های سفکسیم و تلوریت پتاسیم بترتیب از ۰/۰۵ و ۲/۵ میلی گرم در

شیکا توکسین (*Shiga toxin producing E. coli*) می گویند (۹). آلودگی گوشت با این باکتری از طریق مدفوع در طول عملیات کشتارگاهی و فراوری گوشت، مهمترین راه انتقال این پاتوژن به زنجیره غذایی است (۱). روش های متعددی مانند ایمونولوژیکی، رشد در رده سلولی ورو (Assay Vero Cell)، واکنش های زنجیره پلیمرز و کشت های اختصاصی برای تشخیص و شناسایی این باکتری بکار برده می شود (۱۳). یکی از محیط کشت هایی که به طور وسیع به عنوان محیط انتخابی برای باکتری بکار می رود SMAC است (۱۰). این محیط محتوی ۱۰٪ سوربیتول بجای لاکتوز در محیط کشت مک کانکی است (۱۶). این محیط به عنوان اولین محیط کشت اختصاصی جهت جداسازی و شناسایی این باکتری بکار می رود. پس از رشد، باکتری بر روی این محیط کلنی های بی رنگ تولید می کند که ناشی از عدم تخمیر قند سوربیتول موجود در این محیط است. به همین دلیل این کلنی ها از سایر کلنی های صورتی رنگ باکتری های روده ای قابل تمایز می باشد. برخی باکتری های خانواده انتروباکتریاسه موجود در مدفوع گاو مانند هافنیا، پروتئوس، پروویدنسیا، انتروباکتر و سایر سویه های اشریشیاکلی نیز روی این محیط کلنی های بی رنگ تولید می کنند و از نظر آنتی ژنی با O157 قرابت دارند، از این رو تغییر و بهبود این محیط جهت تفکیک باکتری اشریشیا کلی O157:H7 از باکتری های روده ای یاد شده از نظر تشخیص

شکل ۱: رشد ۱۰^۲ باکتری بر روی پلیت. کاهش نامحسوس باکتری ها تا سه استاندارد.

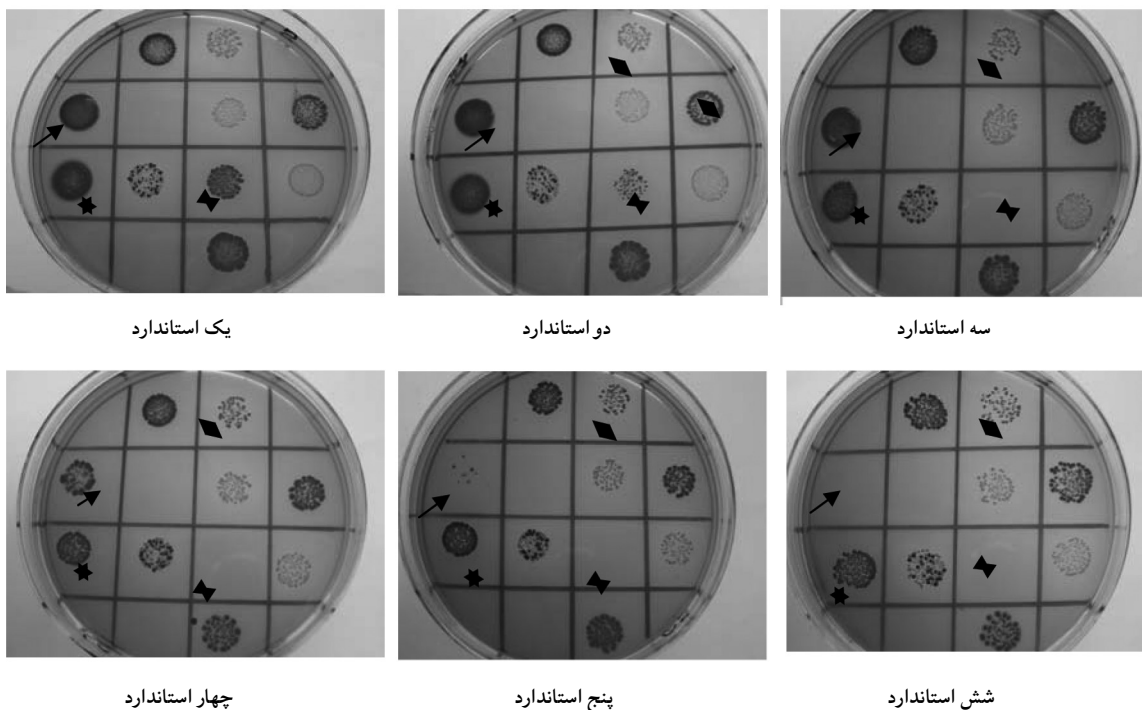
پس از یک شب گرمخانه گذاری در ۳۷ درجه سانتیگراد با دو روش در دو گروه محیط SMAC با آنتی بیوتیک معمول یعنی ۰/۰۵ و ۲/۵ (گروه اول) و سه برابر استاندارد ۱/۵ و ۷/۵ میلی گرم در لیتر به ترتیب برای سفکسیم و تلوریت (گروه دوم) مورد ارزیابی قرار گرفت. سپس نتایج بر اساس آنالیز واریانس و تست فیشر دقیق (Fisher's exact) با استفاده از نسخه ۱۱/۵ نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. مرز معنی داری در $p > 0/05$ قرار داده شد.

یافته ها

رشد باکتری ها بر روی محیط کشت CT-SMAC حاوی مقادیر یک استاندارد و شش استاندارد مقایسه شد. اگر چه باکتری اشریشیا کلی O157 بر روی هر شش پلیت از یک استاندارد تا ۶ استاندارد رشد کرد اما در مرحله اول، پلیت های یک استاندارد تا ۳ استاندارد، تعداد کلنی های نسبتا یکسانی داشتند (تصویر ۱). در مرحله دوم برخی باکتری ها حتی در پلیت ۳ استاندارد بطور کلی محو شده بودند (تصویر ۲). اما نتایج تست تکمیلی در مرحله سوم نشان داد که تعداد باکتری اشریشیا کلی O157 در کشت مخلوط در پلیت ۳ استاندارد بسیار مشخص و بدون تغییر کلی بود، در حالی که سایر باکتری های روده ای بشدت کاهش داشتند (تصویر ۳).

لیتر (یک استاندارد) تا شش برابر این میزان (۶ استاندارد) استفاده شد. دو سری پلیت شش تایی محتوی آنتی بیوتیک های مذکور از یک استاندارد تا ۶ استاندارد تهیه شد. در مرحله اول 10^3 باکتری اشریشیا کلی EDL933 O157 به هر پلیت تلقیح شد. در مرحله دوم ۵۰ میکرولیتر از 10^3 باکتری از ۵ نوع باکتری غالب در روده گاو به طور جداگانه به هر پلیت تلقیح شد. در سومین مرحله 10^2 باکتری از هر پنج نوع باکتری به صورت مخلوط در پلیت ها کشت داده شد. در هر مرحله پلیت ها یک شب در ۳۷ درجه سانتی گراد نگهداری شدند.

در مرحله بعد تعداد ۱۰ پلیت CT-SMAC با میزان سفکسیم و تلوریت معمولی یعنی ۰/۰۵ و ۲/۵ میلی گرم در لیتر و ۱۰ پلیت با میزان سه برابر یعنی ۱/۵ و ۷/۵ میلی گرم در لیتر تهیه شد. تعداد مشخص باکتری بصورت سریال از 10^1 تا 10^9 آماده و پس از تلقیح به مدفوع هموزنیته شده گاو، یک سی سی از عصاره بر روی محیط ها کشت داده شد. پس از استاندارد شدن روش، طی یک دوره شش ماهه در سال ۸۷ ضمن مراجعه به کشتارگاه مرکزی شیراز از ۲۵۰ راس گوسفند ذبح شده نمونه گیری بعمل آمد. نمونه ها با سوآپ استریل گرفته شد و پس از انتقال به محیط تریپتیک سوی براث (TSB) شرکت Merck با حفظ زنجیره سرد به آزمایشگاه باکتری شناسی موسسه رازی شیراز ارسال گردید. نمونه های مذکور

شکل ۲: کاهش و از بین رفتن برخی باکتریهای روده ای حتی در پلیت سه استاندارد (توجه به علامتها).

جدول ۱: میزان ردیابی باکتری در دو محیط CT-SMAC با مقادیر ۰/۰۵ و ۲/۵ میلی گرم در لیتر و سه برابر سفکسیم و تلوریت پتاسیم.									
تعداد باکتری (CFU)*	۱۰ ^۱	۱۰ ^۲	۱۰ ^۳	۱۰ ^۴	۱۰ ^۵	۱۰ ^۶	۱۰ ^۷	۱۰ ^۸	۱۰ ^۹
محیط اول	-	-	+	+	+	+	+	+	+
محیط دوم	-	+	+	+	+	+	+	+	+

*Colony Forming Unit

۵ نمونه (۲٪) مثبت اشریشیا کلی O157 (مثبت) بدست آمد. در حالی که با استفاده از روش دوم (آنتی بیوتیک سه استاندارد) از ۱۰ نمونه (۴٪) باکتری جدا گردید. کلنی های جدا شده مجدداً بر روی SMAC خالص گردید و با استفاده از آنتی سرم اختصاصی O157 تأیید شد (تصویر ۴).

بحث

در این تحقیق نقش محیط بهبود یافته سوریبتول مک کانکی آگار مورد بررسی قرار گرفت. اگر چه ممکن است تعداد کمی از باکتری های اشریشیا کلی O157 از دست برود اما حجم زیادی از سایر باکتری های روده ای که تشخیص و تفکیک را بسیار مشکل می سازد، حذف خواهد شد. بنابراین پیشنهاد می گردد از محیط سوریبتول مک کانکی آگار غنی شده با سفکسیم و تلوریت پتاسیم به ترتیب دارای مقادیر ۱/۵ و ۷/۵ میلی گرم در لیتر به جای میزان

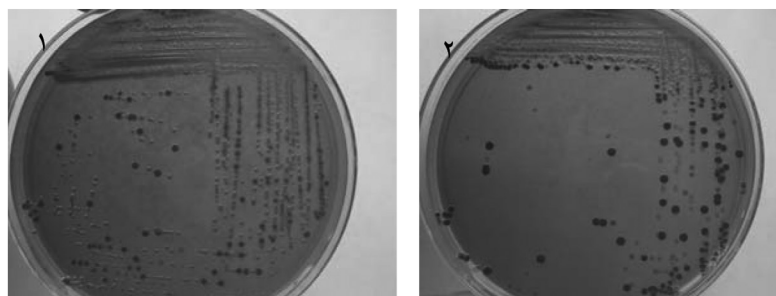
همچنین رشد باکتری بر روی محیط کشت CT-SMAC حاوی مقادیر ۰/۰۵ و ۲/۵ میلی گرم سفکسیم و تلوریت با مقادیر ۱/۵ و ۷/۵ میلی گرم در لیتر مقایسه شد. در هر دو محیط تلقیح شده، مدفوع حاوی ۱۰^۱ باکتری هیچگونه کلنی بی رنگ که نشان دهنده باکتری اشریشیا کلی O157 باشد، مشاهده نشد. اما در محیط حاوی مقادیر سه برابر معمول سفکسیم و تلوریت، از تعداد ۱۰^۲ باکتری در مدفوع به بعد کلنی ها به وضوح قابل تشخیص بودند، اما در محیط سری اول از پلیت تلقیح شده با ۱۰^۳ باکتری در مدفوع، کلنی ها قابل مشاهده بودند. کلنی های بی رنگ نشانگر باکتری اشریشیا کلی O157 استاندارد است که به محیط تلقیح شده است و سایر کلنی ها نشان دهنده باکتری های روده ای است که در مدفوع وجود داشتند (جدول ۱). اختلاف آماری بین دو گروه معنی دار بود ($P < 0/05$). از ۲۵۰ نمونه مورد آزمایش با هر دو روش نتایج به شرح زیر بدست آمد. در روش اول (آنتی بیوتیک استاندارد) تعداد

یک استاندارد

دو استاندارد

سه استاندارد

چهار استاندارد

پنج استاندارد

شکل ۳: کاهش باکتری های روده ای در کشت مخلوط باکتری (*E. coli* O157).

جدول ۲: موارد مثبت در گروه اول با میزان معمول آنتی بیوتیک و گروه دوم با سه برابر آنتی بیوتیک.

تعداد نمونه	درصد مثبت در گروه اول	در صد مثبت در گروه دوم
۴۲	۱	۱
۴۵	۱	۲
۷۰	۲	۳
۵۵	۱	۳
۳۸	۰	۱

جهت تمایز باکتری اشریشیا کلی O157:H7 از سایر باکتری ها است (۹). نتایج ما نیز در این پژوهش مشابه محققین یاد شده نشان داد که افزودن ۳ برابر معمول بازدارنده ها (۱/۵ میلی گرم سفیکسیم و ۷/۵ میلی گرم در لیتر تلوریت) بهترین شرایط را برای انتخابی شدن محیط کشت فراهم می سازد.

روش غنی سازی اولیه و سپس استفاده از محیط کشت انتخابی مثل SMAC توسط محققین دیگر نیز استفاده شده است (۱۲). باتوجه به مطالعات Chapman و همکاران در سال ۲۰۰۱ که محیط CT-SMAC را یک محیط انتخابی مناسب جهت این باکتری می داند، اضافه کردن مقادیر سه برابری سفیکسیم و تلوریت دقت و حساسیت این محیط در شناسایی اشریشیا کلی O157 را تا ۴ برابر افزایش داد (۲ و ۳). در مطالعه حاضر افزودن سه برابری آنتی بیوتیک های سفیکسیم و تلوریت پتاسیم به محیط اختصاصی سوربیتول مک کانکی آگار، دقت و حساسیت این محیط برای تشخیص و جداسازی باکتری اشریشیا کلی O157 را تا ده برابر افزایش داد. به همین دلیل استفاده از محیط تغییر یافته یاد شده برای شناسایی اولیه باکتری در نمونه های مواد غذایی و نمونه های بالینی توصیه می شود.

تشکر و قدردانی

نویسندگان این مقاله از سرکار خانم میترا دبیری کارشناس میکروبی شناسی به دلیل دقت فراوان و همکاری در این پژوهش کمال سپاسگزاری را دارند.

معمول یعنی ۰/۰۵ و ۲/۵ میلی گرم در لیتر استفاده شود. این تحقیق که برای اولین بار صورت گرفت، برای اطمینان هر مرحله چهار بار نیز تکرار شد. مقایسه رشد باکتری استاندارد در دو محیط مورد استفاده نشان داد که در محیط دوم که میزان سفیکسیم و تلوریت بیشتری داشت، تفکیک و تمایز باکتری از سایر باکتری های روده ای آسان تر می باشد. به همین دلیل می توان از آن با توجه به دوز عفونی بسیار پایین باکتری، به منظور تشخیص مقادیر اندک باکتری اشریشیا کلی تولید کننده شیگا توکسین استفاده نمود. در میزان ۲ درصد آنتی بیوتیک به دلیل رشد سایر باکتری های روده ای، تشخیص اشریشیا کلی O157 مشکل بود، اما، اثر مهار آنتی بیوتیک بر روی سایر باکتری های روده ای در میزان ۴ درصد بیشتر بود. با توجه به حجم زیاد باکتری های روده ای در گروه اول تجمع باکتری بسیار زیاد و تفکیک نیز بسیار مشکل است. در گروه دوم با توجه به مقدار زیاد آنتی بیوتیک، اثر مهار آن بر سایر باکتری ها کاملاً مشهود است (جدول ۲). افزایش میزان تلوریت خود به تنهایی ممانعت کننده رشد باکتری هایی مانند هافنیا، انتروباکتر و پروتئوس است که کلنی های تقریباً مشابه اشریشیا کلی O157 تولید می کنند (۱۱). برخی باکتری های روده ای بر روی O157 اثر مهار دارند. محیط های غنی کننده باعث افزایش باکتری ها در محیط کشت می شوند و در نتیجه تشخیص مقادیر واقعی O157 دچار مشکل می گردد. استفاده از آنتی بیوتیک تا سه برابر استاندارد با حذف مقادیر بیشتر سایر باکتری های روده ای، اثر مهار آنها بر روی O157 برداشته خواهد شد و در نتیجه مقادیر واقعی باکتری های O157 قابل تشخیص خواهند بود (۱۹).

برخی از این باکتری ها در بعضی از اپی توپها با O157 قرابت آنتی ژنی دارند، اما در برابر میزان بالای تلوریت حساس هستند (۶، ۷). در همین رابطه Sandra و همکاران در ۱۹۸۶ میزان ۰/۱-۰/۱۵ میلی گرم سفیکسیم و ۵-۷/۵ میلی گرم تلوریت در لیتر به محیط SMAC اضافه نمودند که نتایج نشان داد محیط بسیار خوبی

References

1. Armstrong GL, Hollingsworth J, Morris JG. Emerging foodborne pathogens: *Escherichia coli* O157:H7 as a model of entry of a new pathogen into the food supply of the developed world. *Epidemiol Rev* 2002;18:29-51.
2. Chapman PA, Ellin M, Ashton R, Shafique W. Comparison of culture, PCR and immunoassays for detecting *Escherichia coli* O157 following enrichment culture and immunomagnetic separation performed on naturally contaminated raw meat products. *International Journal of Food Microbiol* 2001;68:11-20.
3. Garcia-Aljaro C, Muniesa M, Jofre J, Blanch AR. Prevalence of the *stx2* Gene in Coliform Populations from Aquatic Environments. *Appl Environ Microbiol* 2004;70:3535-3540.
4. Gun H, Yilmaz A, Turker S, Tanlasi A, Yilmaz H. Contamination of bovine carcasses and abattoir environment by *Escherichia coli* O157:H7 in Istanbul *International Journal of Food Microbio* 2003;84:339-344.
5. Heuvelink AE, Van Den Biggelaar FLAM, Boer EDE, Herbes RG, Melchers WJG, Huis In't Veld JHJ, et al. Isolation and Characterization of Verocytotoxin-Producing *Escherichia coli* O157 Strains from Dutch Cattle and Sheep. *J Clin Microbiol* 1998;36(4):878-882.
6. Karch H, Bielaszewska M, Bitzan M, Schmidt H. Epidemiology and Diagnosis of Shiga Toxin-Producing *Escherichia coli* Infections. *Diag Microbiol Infec Dise* 1999;34:229-243.
7. Karch H, Meyer T, Russmann H, Heesemann J. Frequent loss of Shiga-like toxin genes in clinical isolates of *Escherichia coli* upon subcultivation. *Infec Immun* 1999;60:3464-3467.
8. Kudva IT, Hatfield PG, Hovde CJ. *Escherichia coli* O157:H7 in microbial flora of sheep. *J Clinl Microbiol* 1996;34:431-433.
9. March SB, Ratnam S. Sorbitol-MacConkey medium for detection of *Escherichia coli* O157:H7 associated with hemorrhagic colitis. *J Clinl Microbiol* 1986; 23: 869-872.
10. Marks S, Roberts T. *E. coli* O157:H7 ranks as the fourth most costly foodborne disease. *Food Safety* 1993;1:51-55.
11. Okrend AJG, Rose BE, Bennett B. A screening method for the isolation of *Escherichia coli* O157:H7 from ground beef. *J Food Protec* 1993;53:249-252.
12. Park CH, Hixon DL, Morrison WL, Cook CB. Rapid diagnosis of enterohemorrhagic *Escherichia coli* O157:H7 directly from fecal specimens using immunofluorescence stain. *Ama J Clinl Pathol* 1994;101:91-94.
13. Philips CA. The epidemiology, detection and control of *Escherichia coli* O157. *J Sci Food Agri* 1999;79:1367-1381.
14. Riley LW, Remis RS, Helgerson SD, McGee HB, Wells JG, Davis BR, et al. Hemorrhagic colitis associated with a rare *Escherichia coli* serotype. *New Eng J Med* 1983; 308:681-685.
15. Renter DG, Sargeant JM, Oberst RD, Samadpour M. Versity, Frequency, and Persistence of *Escherichia coli* O157 Strains from Range Cattle Environments. *Appl Environ Microbiol* 2003;69(1):542-547.
16. Smith HR, Scotland SM. Isolation and identification methods for *Escherichia coli* O157 and other Vero cytotoxin producing strains. *Jl Clin Pathol* 1993;46:10-17.
17. Urdahl AM, Beutin L, Skjerve E, Zimmermann S, Wasteson Y. Animal host associated differences in Shiga toxin-producing *Escherichia coli* isolated from sheep and cattle on the same farm. *J Appl Microbiol* 2003;95:92-101.
18. Vernozy-Rozand C, Mazuy-Cruchaudet C, Bavai C, Montet MP, Bonin V, Dernburg A, Richard Y. Growth and survival of *Escherichia coli* O157:H7 during the manufacture and

- ripening of raw goat milk lactic cheeses. *Int J Food Microbiol* 2005;105:83-88.
19. Wales AD, Woodward MJ, Pearson GR: Attaching-effacing Bacteria in Animals. *J Comp Path* 2005;132:1-26.

Improved Sorbitol MacConkey Agar Medium Containing Cefixime and Potassium Tellurite for Isolation and Diagnosis of *E. coli* O157:H7 from clinical case

Yahya Tahamtan¹, Masomeh Hayati¹, Mohammad Mehdi Namavari¹,
Gholam Reza Moazeni¹

¹Department of Bacteriology vaccine and serum research institute of Razi, Shiraz, Iran

Abstract:

Introduction and Objectives: *E. coli* O157:H7 form colorless colonies on SMAC and may be distinguished from intestinal flora. Some Enterobacteriaceae present in gut, also grow on SMAC and are difficult to differentiate and diagnose. Therefore modification and improvement of SMAC medium is necessary to select *E. Coli* O157. The aim of this study is to improve this medium in order to differentiate this bacterium better.

Material and Methods: 250 fecal swab sheep slaughtered in slaughterhouses Shiraz to isolate the bacteria *E. coli* O157 was selected. Prepared SMAC plates containing from 0.05 mg L-1 ceffexime and 2.5 mg L-1 potasium tellurite as standard (1S) to 6 time standard (6S). Certain pure *E. coli* O157 EDL933 was plated on SMACs. All plates incubated in 37°C over night.

Results: *E. coli* O157 was grown on all six SMACs, but all plates had grown with the same count in 1S to 3S plats. Some bacteria decreased according to dose of antibiotics. Two and four percent contamination rate was shown high sensitivity in 3 S than 1 S. use of media with high antibiotic deleted extra intestinal bacteria.

Conclusion: We recommend using ICT-SMAC medium supplemented with 1.5 and 7.5 mg L-1 ceffexime and potassium tellurte respectively in spite of current SMAC to isolate *E. coli* O157 from clinical case.

Keyword: *E.coli* O157, CT-SMAC, Ceffexime, Potassium tellurite

Correspondence to: Yahya Tahamtan

Tel: (+98)7116240331

Fax: (+98)7116240201

Email: yahyatahamtan@yahoo.com

Journal of Microbial World 2009, 2(1), 37-43